

ΘΑΒΩΡ 2010 / Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ.

Τό ὄρος Θαβώρ, Ἰταβύριον εἰς τήν θύραθεν γραμματείαν, «δεσπόζει εἰς τό μέσον τῆς Γαλιλαίας, ἀναμέσον τῆς πεδιάδος τοῦ Ἰεζράελ καί τῆς Σκυθουπόλεως, πανταχόθεν ἀπομεμονωμένον ἀπό παντός ἄλλου ὁμόρου ὄρους (Βενιαμίν Ἰωαννίδου, Προσκυνητάριον τῆς Ἀγίας Γῆς, σ. 349).

Μνεΐαν τοῦ ὄρους Θαβώρ ἔχομεν εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην. Ἀναφέρεται εἰς τούς ψαλμούς: «*θαβώρ καί Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*» (Ψαλμ. 88,13). Ἐπίσης ἀναφέρεται ὡς τό ὄριον τῶν φυλῶν Ζαβουλών καί Ἰσάαχαρ (Ἰησ. Ναυῆ 19, 12-22) καί ὡς ὁ τόπος συγκεντρώσεως τῶν υἱῶν Ἰσραήλ ὑπό τόν Βαρούχ καί τήν Δεβώραν πρό τῆς μάχης κατά τοῦ Σισάρα (Κριτ. 4,6).

Εἰς τήν Καινήν Διαθήκην δέν γίνεται ὀνομαστική μνεΐα τοῦ ὄρους Θαβώρ. Τοῦτο ὅμως ὑπονοεῖται ὡς τό ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου διά τῆς φράσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, «*ἐν ὅρει ἁγίῳ*», «*καί ταύτην τήν φωνήν -Οὗτός ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ ἠυδόκησα- ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σύν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὅρει*». (Πέτρ. Β' 1,18).

Παρά τήν καινοδιαθηκικήν ἀνωθυμίαν, ἀρχαιοτάτη πίστις καί παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας συνδέει τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μέ τό ὄρος Θαβώρ.

Εἰς τούς πρόποδας τούτου τοῦ ὄρους ἄφησε ὁ Κύριος τούς ὑπολοίπους μαθητάς Αὐτοῦ καί παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τούς τρεῖς προκρίτους, Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην.

Ἐνώπιον αὐτῶν αἴφνης ἔλαμψε τό πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καί τά ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκά ὡς τό φῶς καί ὠφθησαν ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἥλιος νά συλλαλοῦν μετ' Αὐτοῦ περί τῆς σταυρικῆς θυσίας Αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα καί ὁ Πέτρος προέτεινεν Αὐτῷ νά κατασκευάσουν τρεῖς σκηνάς καί νά μείνουν ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὅποτε καί νεφέλη φωτεινή ἐπεσκίασεν αὐτούς καί ἠκούσθη φωνή ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα: «*Οὗτός ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Αὐτοῦ ἀκούετε*» (Λουκ. 9,28-36).

Συμφώνως πρός τήν ἐρμηνείαν τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος παρέδωσε τήν θαυμαστήν αὐτήν θέαν τοῦ προσώπου Αὐτοῦ εἰς τούς τρεῖς προκρίτους μαθητάς Αὐτοῦ καί δι' αὐτῶν εἰς τήν Ἐκκλησίαν, ἵνα προετοιμάσῃ καί ἐνισχύσῃ αὐτούς διά τό μυστήριον τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἵνα ὑπομνήσῃ τό πρωτόκτιστον κάλλος τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου, τό ἀμαυρωθέν μέ τήν πτῶσιν καί ἀποκτώμενον πάλιν διά τῆς πίστεως καί κοινωνίας καί ἐνότητος μετ' Αὐτοῦ.

Ἐν Αὐτῷ διά τοῦ προσωπικοῦ ἀγῶνος τῶν πιστευόντων εἰς Αὐτόν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποβολή τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀσχημίας καί τῆς δυσμορφίας τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς καί ἡ ἔνδυσις τοῦ ἐνδύματος τῆς εὐμορφίας, τῆς κοσμιότητος καί τῆς εὐπρεπείας τῶν ἀρετῶν. Ἡ μεταμόρφωσις αὕτη, εἰς τήν ὁποίαν καλεῖ ὁ Κύριος τούς εἰς Αὐτόν πιστεύοντας, συνέβη εἰς τόν ὑψιστον βαθμόν εἰς τούς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ὡς καί οἱ μαθηταί «*τήν δόξαν Κυρίου ἐθεάσαντο καθώς ἠδύναντο, ἐν τῇ ἐμπειρίᾳ τοῦ ἀκτίστου φωτός τοῦ προσώπου Αὐτοῦ*».

Ἀνάμνησιν τοῦ θαυμαστοῦ γεγονότος τούτου εἶχε καί ἐφέτος ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Θαβώρ ἔμπροσθεν καί ἐντός τοῦ περικαλλοῦς ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ ἐκτισμένου μὲν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀρχαιοτέρου βυζαντινοῦ ναοῦ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου (1865), ἀγιογραφημένου δέ προσφάτως θαυμαστῶς δι' ἀρίστης βυζαντινῆς ἀγιογραφικῆς τέχνης ὑπὸ τοῦ φιλοπόνου ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος, ἀνακαινιστοῦ ὅλων τῶν χώρων τῆς Μονῆς καί κτίτορος παρεκκλησίου πρὸς τιμὴν τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Εἰς τὸν ὑπαίθριον πευκόφυτον χώρον ἔμπροσθεν τοῦ Ναοῦ τούτου καὶ ἐπὶ καταλλήλως προητοιμασμένης ἐξέδρας, εἰς τύπον ἱεροῦ βήματος, ἐτελέσθη νυκτερινή θ. Λειτουργία τὴν νύκτα τῆς 5^{ης} πρὸς 6^{ην}/18^{ην} πρὸς 19^{ην} Αὐγούστου 2010, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ., τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ', συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Βόστρων κ. Τιμοθέου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, καὶ πλέον τεσσαρακοντάδος ἱερέων ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρουμανίας, Ρωσίας, Οὐκρανίας καί ἐν κατανύξει παρακολουθούντων περὶ τοὺς τρεῖς χιλιάδας (3.000) πιστῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω χωρῶν τούτων, δι' ὃ καί τὰ βιβλικά ἀναγνώσματα ἀνεγνώσθησαν καί ἡ θ. Λειτουργία ἐτελέσθη ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί.

Ἐκτός τῶν συλλειτουργῶν ἱερέων περὶ τοὺς ἐξήκοντα καί πλέον προσῆλθον, κρατοῦντες ἐπιτραχήλιον καί ζητοῦντες εὐλογίαν παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου διὰ τὴν θ. Κοινωνίαν. Τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἐκοινώνησαν καί οἱ πλεῖστοι τῶν πιστῶν, διὰ τὴν εὐταξίαν τῶν ὁποίων, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ, ἐχρειάσθησαν εἰδικώτερα μέτρα τάξεως.

Εὐθύς ἅμα τῇ ἀπολύσει ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ἐν συντομίᾳ, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας, τοὺς πιστοὺς, ὡς ἐξῆς:

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀνήγαγεν καί συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς εἰς τὸ θεοβάδιστον τοῦτον τόπον διὰ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό γεγονός τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸν θεμέλιον λίθον τῆς σωτηριώδους θεολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου ἀποδεικνύεται ἀδύνατος καί περιορισμένος εἰς τὴν προσπάθειάν του νὰ κατανοήσῃ τὸν ἄπειρον καί ἀπερινόητον Θεόν.

Ὅ,τι γνωρίζομεν σχετικά μέ τὸν Θεόν, τό γνωρίζομεν διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι διὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ὁ σεσαρκωμένος Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός μέ ἄλλα λόγια εἶναι Αὐτός ὁ ὁποῖος μᾶς φανερώνει διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ κατὰ τρόπον σχετικόν, αἰνιγματικόν καί συνεσκιασμένον τὸν κεκρυμμένον καί ἀπόκρυφον μυστήριον τῆς θείας ἀπειρίας καί τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ φωτός. «Βλέπομεν γάρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δέ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους...» (Α' Κορ. 13,12), λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

(Διότι τώρα βλέπομεν σάν εἰς μετάλλινον καθρέπτην, θαμπά καί τόσον ἀτελῶς, ὥστε θά μᾶς μένουν πολλά αἰνίγματα, πού δέν θά ἡμποροῦμεν νά τά ἐξηγήσωμεν. Τότε ὅμως θά ἴδωμεν φανερά καί καθαρά, διότι θά ἴδωμεν κατ' εὐθεΐαν πρόσωπον μέ πρόσωπον. Τώρα γνωρίζω μόνον ἓνα μέρος τῆς ἀληθείας).

Τήν ἐκ μέρους φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμένου ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ἐφεσ. 3,9). ἐρμηνεύει ἐναργέστατα καί μετ' ἀκριβείας ὁ ἱερός τῆς Ἐκκλησίας μας ὑμνωδός λέγων: «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διά συμβόλων, ἐγώ εἰμί λέγων, ὁ ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τό ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν Ἐαυτῷ τήν ἀνθρωπίνην ἀναλαβών οὐσίαν. Καί τῆς τοιαύτης χάριτος μάρτυρες παραστησάμενοι, Μωϋσῆν καί Ἡλίαν κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τήν ἔξοδον διά Σταυροῦ καί σωτήριον Ἀνάστασιν».

Θέλοντας ὁ Χριστός ἀφ' ἑνός μὲν νά προετοιμάσῃ τοὺς μαθητάς Του ἐν ὧσιν τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους καί τριημέρου ἀναστάσεώς Του, ἀφ' ἑτέρου δέ νά φανέρωσῃ τήν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, παρέλαβε τοὺς μαθητάς Του καί ἀνῆλθεν εἰς τό ὄρος θαβώρ. Ἀνῆλθεν εἰς τόν τόπον, ἔνθα ἡμεῖς οἱ ταπεινοί καί ἀνάξιοι ἰστάμεθα αὐτήν τήν στιγμήν πέριξ τῆς Ἱερᾶς Τραπεζῆς τοῦ Σώματος καί Αἵματος τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως τοῦ μεταμορφωθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Καί ἐδῶ ἀκριβῶς ἐπὶ τούτου τοῦ ὄρους θαβώρ, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός, μεταμορφωθείς ὁ Χριστός ἐπὶ τῶν μαθητῶν ἔδειξε τό ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν Ἐαυτῷ τήν ἀνθρωπίνην ἀναλαβών οὐσίαν.

Τό δέ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ἄκτιστον καί θεῖον φῶς, τό ὁποῖον διά τῶν ἀκτίστων θείων ἐνεργειῶν καταυγάζει καί φωτίζει θεοπρεπῶς τόν νοῦν καί τήν καρδίαν τῶν ἀγαπώντων τόν Θεόν ἐξ ὅλης καρδίας καί διανοίας. «Μακάριοι οἱ καθαροί τήν καρδίαν ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὁψονται», παραγγέλλει ὁ Κύριός μας.

«Φωτός χορηγός καί φῶς ὑπάρχων, ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, ἀπρόσιτον καί αἶδιον, προἀναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκός προελθών· καί φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῶας δεικνύς τόν χαρακτῆρα».

Αὐτοῦ τοῦ θαβωρίου φωτός τῆς θείας δόξης τόπος φανέρωσεως ἀλλά καί τρόπος κοινωνίας, ἥ καλλιτερον εἶπεῖν πνευματικῆς θεωρίας, εἶναι ἡ ἀγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Μέ ἄλλα λόγια, τῆς ἐμπειρίας τῶν μαθητῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους θαβώρ δυνάμεθα καί ἡμεῖς νά γίνωμεν συμμέτοχοι καί κοινωνοί, ἀφοῦ πρῶτον καθάρωμεν καί εὐτρεπίσωμεν τόν ἕσω ἄνθρωπον, διακόπτοντες τό νέφος τοῦ γεώδους σαρκίου. «Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὑλικῶς τῆς ἐνθέου, λέγει καί πάλιν ὁ ὑμνωδός, τό νέφος διακόψωμεν τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρός τό ὄρος τό θαβώρ ἀνελθόντες καί Μωσεῖ Ἡλίᾳ τε, μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις συμμετασχεῖν, θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτί προσλαβόντες».

Ἀς σπεύσωμεν καί ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, διά τῆς εὐπραγίας, δηλαδή δι' ἔργων ἀγαθῶν καί καλῶν, ἀλλά καί διά μετανοίας καί τῆς καλῆς καί ὀρθῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως ἡμῶν τήν καλήν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες τῇ τοῦ Χριστοῦ

Μεταμορφώσει, ἵνα εὐρεθῶμεν σήμερον φωτοφαεῖς καί μετά τοῦ ὕμνωδοῦ
συμψάλλωμεν καί εἵπωμεν:

«Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί Σου,
σήμερον ἐν θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τόν Πατέρα, φῶς καί τό Πνεῦμα, φωταγωγοῦν
πᾶσαν κτίσιν». Ἀμήν.

Κατόπιν ὁ Μακαριώτατος ηὐλόγησε τάς σταφυλάς καί οὕτως ἔληξεν ἡ νυκτερινή θ.
Λειτουργία.

Τήν δέ πρωΐαν ἐτελέσθη θ. Λειτουργία ἐντός τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, προεξάρχοντος τοῦ
Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, συλλειτουργούντων πολλῶν ἱερέων,
τῇ συμμετοχῇ πολλῶν προσκυνητῶν, ἐντοπίων ἀραβοφώνων Ὀρθοδόξων καί ἄλλων ἐξ
Ὀρθοδόξων χωρῶν. Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησεν ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς
εἰκόνης πέριξ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καί δεξίωσις διὰ πάντας τούς πιστούς. Περί τήν
μεσημβρίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἰλαρίων παρέθεσε τῷ Μακαριωτάτῳ πλουσίαν
τράπεζαν, μέ κατάλυσιν ἰχθύος καί βρῶσιν ἐκ τῶν ηὐλογημένων σταφυλῶν. Εἰς
ταύτην ἦτο προσκεκλημένος καί ὁ Ἰσραηλινός Στρατιωτικός Διοικητής τῆς
περιοχῆς Βηθλεέμ κ. Ἰγιάντ Σιρχάν.

Τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐωρτάσθη διὰ πανηγυρικῆς θ. Λειτουργίας ἐπίσης εἰς τό θεομητορικόν Μνῆμα ἐν
Γεθσημανῇ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου
καί εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου εἰς Ραμάλλαν,
προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Οὕτω, δόξα τῷ Θεῷ, πάντες, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀγῶνος καί τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ
ἕκαστος, «φωτί προσελάβομεν φῶς καί μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι,
ὑμνήσαμεν Τριάδα ὁμοούσιον».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder